

అన్ ఫినిష్డ్

ప్రముఖ హిందీ సినిమా దర్శకుడు సుజిత్ కపూర్ తన ఊహలను తెరమీద కెక్కించడంలో ప్రసిద్ధుడు. కానీ ఆ రోజు మాత్రం ప్రత్యక్షంగా ఆయన అరగంట సేపు చెప్పినా నాకు బోధపడినది చాలా తక్కువ. అందుకే అడిగేసాను -

“ఇంతకీ మీ బాధ ఏమిటి? మీ ఆవిడ ఫినిష్ కావాలనా? సినిమా ఫినిష్ కావాలనా?”

బాగా తాగి ఉన్నాడేమో బుర్రకు పనిచెప్పే నా ప్రశ్న అతనికి కోపం తెప్పించింది.

“ఏడిసినట్టుంది. ఆవిడ ఫినిష్ అయితే సినిమా ఫినిష్ ఎలా అవుతుంది? ఆవిడే కదా హీరోయిన్!” అని అరిచాడు.

“మరి ఆవిణ్ణి చంపమని మనిషిని నియమించేరంటున్నారు?”

“అవును మరి. అది హీరోగాణ్ణి మరిగితే చూస్తూ ఊరుకోవాలా?”

“మళ్ళీ ఆమె చావకూడదనుకుంటున్నారు!?”

“అవును మరి. సినిమా పూర్తవకపోతే స్టూడియోవాళ్లు నా పీక పిసికేస్తారు. నా కెరియర్ సర్వనాశనం అయిపోతుంది.”

“మరి అయితే చంపవద్దని ఆ మనిషి చెప్పేయవచ్చుగా!”

“వాడెవడో తెలిసి ఛస్తేగా? తెలిస్తే నీలాటి ప్రైవేటు డిటెక్టివ్ ని పెట్టుకోవడం ఎందుకు?” అంటూ గొంతు చించుకుంటున్నాడు కపూర్.

“మీరు అంత పబ్లిగ్గా అరిస్తే ప్రైవేటు డిటెక్టివ్ ని కాదు, పబ్లిక్ డిటెక్టివ్ నవుతాను. మీకెందుకూ పనికిరాకుండా పోతాను” నెమ్మదిగా చెప్పాను.

తన మీద తనకే కోపం వచ్చింది కపూర్ కి. బాటిల్ ఎత్తి గడగడా మళ్ళీ తాగేడు.

ఇంకో అరగంట సంభాషణ తర్వాత అసలు సమస్య అర్థమయ్యింది నాకు. కపూర్ కెరియర్ ప్రస్తుతం చాలా క్రిటికల్ గా ఉంది. గతంలో ఎంతో పేరు తెచ్చుకున్నా, ప్రస్తుతం చేతిలో ఉన్నది “సుల్తానా” అనే ఈ బిగ్ బజెట్ సినిమా ఒక్కటే. మహారాజా స్టూడియో వాళ్లు పెట్టుబడి పెడుతున్నారు కానీ రెండేళ్లయినా సినిమా ముందుకు సాగకపోవడంతో చాలా చికాకు పడుతున్నారు. “సుల్తానా” పాత్రకు కపూర్ ఎంచుకున్నది షీలా అనే ప్రఖ్యాత నటీమణిని. చిక్కేమిటంటే షీలా, కపూర్ భార్య కావడం. అంతకన్నా చిక్కేమిటంటే హీరోగా సెలక్టయిన కొత్త నటుడు సుకుమార్ సిన్నాపై షీలా మనసుపడడం.

“ఇలాటివి సినీ రంగంలో సామాన్యమే అంటారు కదా! ఆ మాట కొస్తే మీపై కూడా...” అంటూ నచ్చచెప్పబోయాను కపూర్ కి.

“నేనూ పత్తిత్తునని చెప్పటం లేదు. ఇప్పుడంటే వయసు మళ్ళీ జోరు తగ్గింది కానీ నా టైములో, టాప్ డైరెక్టరుగా ఉండే రోజుల్లో నేను రుచి చూడని హీరోయిన్ లేదు. అందువల్ల షీలా - ఆ విషయం గురించి కాదు, మాంసం తింటున్నాం కదాని ఎముకలు మెళ్లో వేసుకుని తిరగనక్కరలేదు. షీలాకు ఆ లిమిట్ తెలియదు. బొత్తిగా లైట్ బాయ్ క్కూడా తెలిసేట్టు, సెట్లోనే... దిసీజ్ టూ మచ్, ఐసే... ఆ సుకుమార్ గాడు... రాస్కెల్, నేను సెలక్ట్ చేసినవాడు నన్ను కుకోల్డ్ చేసి పోజు కొడతాడా?..”

ఆవేశపడ్డాడు కపూర్.

అనామకురాలిగా ఉన్న షీలాను వెలికిదీసి, పెద్ద హీరోయిన్ చేసి పెళ్లాడిన కపూర్కి ఆమె తెరవెనుక వేసే వేషాలు కోపం తెప్పించడంలో ఆశ్చర్యం లేదు. అందుకే మద్రాసులో దిగగానే ఆవేశ రాత్రి బార్లో కలిసిన అరవ గూండాతో ఒప్పందం చేసుకున్నాడు. 50 వేలకు తన భార్యను చంపించివేయడానికి.

“వాడు గూండా అనీ చంపడానికి వెరవడనీ మీకెలా తెలుసు? ఎవరు ఇంట్రడ్యూస్ చేసారు?” అని అడిగేను.

“ఎవరూ చేయలేదు. అండమాన్స్లో షూటింగ్ పెట్టుకున్నాం. షీలాకి విమానం ఎక్కడం అంటే భయం. మద్రాసు వచ్చి ఓడెక్కుదామంది. సరే అని అందరం వచ్చాం. మద్రాసులో దిగిన సాయంత్రమే ఓ చిన్న డిస్కో క్లబ్బులో తాగడానికి వెళ్లాను. అక్కడైతేనే తాగడానికి మజా ఉంటుంది. అక్కడ తగిలేడు వీడు. ‘పెళ్లాం ఇంకోడితో తిరుగుతూంటే కలిగే బాధ ఎంత తాగితే మాత్రం పోతుందా?’ అంటూ కామెంట్లు చేసాడు.”

“వాడికి మీ సంగతి, మీ భార్య సంగతి ఎలా తెలుసు?”

“సెలెబ్రటీలం కదా, అన్ని విషయాలూ బయటపడుతూనే ఉంటాయి. నన్ను గుర్తుపట్టడంతోనే ఆఫర్ ఇచ్చాడు. ‘50 వేలియ్యి. నీ భార్యను చంపేస్తా. ఓడ మీద ప్రయాణికుడి లాగానో, పనివాడి లాగానో వస్తా. సమయం చూసి చంపిపారేసి సముద్రంలోకి తోసేస్తా. మోటివ్ ఏమిటో ఎవడూ ఊహించలేదు కాబట్టి నన్ను ఎవడూ అనుమానించడు.’ అన్నాడు.”

“ఐడియా కరెక్టే. మీ ఇద్దరి మధ్యా ఒప్పందం కుదిరిన సంగతి ఎవరికీ తెలియదు కదా!”

“అదే అన్నాడు. ‘ఇప్పుడు పాతికవేలియ్యి. మళ్లీ మనం మాట్లాడుకోవద్దు. మీ ఆవిణ్ణి చంపిన పదిరోజులకు వస్తా. అప్పుడు తక్కిన డబ్బియ్యి. అలా అయితే ఇద్దరం సేఫ్.’ అన్నాడు. నిజమేననిపించి రక్కున జేబులో ఉన్న పాతికవేలు ఇచ్చేశా. పుచ్చుకుని మాయం అయిపోయాడు” అన్నాడు కపూర్.

ఆ క్షణంలో భార్య మీద కసికొద్దీ ఎడ్వాన్స్ ఇచ్చేసినా, ఆ తర్వాత మత్తు దిగాక, అతనికి గుర్తుకువచ్చింది - భార్య ఛస్తే సినిమా ఆగిపోతుందని. దాంతో భయం పట్టుకుంది. ఎక్కడ ఆ గూండా వాడు అనవసరంగా భార్యను చంపేస్తాడేమోనని. వాడిని కలిసి, డబ్బు పోతే పోయింది కానీ నువ్వు ఊరుకో అని చెప్పామంటే వాడి మొహం మర్చిపోయాడు. పేరు ముందే తెలియదు. అందుకే నా వద్దకు వచ్చాడు, ఓ మద్రాసు ప్రొడ్యూసర్ ద్వారా. ‘సుబ్రమణి సీనియర్ డిటెక్టివ్. ఏ కేసునైనా ఇట్టే పరిష్కరించగలడు.’ అంటూ నా గురించి గొప్పగా చెప్పి వెళ్లిపోయాడతను.

“మీరు ఓడ ఎక్కేది రేపే కదా, అక్కడున్న వాళ్లందరి ముఖాలూ పరకాయించి చూడండి. మీతో బేరం కుదుర్చుకున్న వాడెవడో తెలుస్తాడు. ఎగ్రిమెంట్లు కాన్సిల్ అని చెప్పేయండి.” అని సలహా ఇచ్చాను.

“ఈ అరవ నా కొడుకులందరూ నా కంటికి ఒక్కలాగే కనబడతారు. అందరూ తుమ్మమొద్దుల్లా, పోత పోసిన కంచు విగ్రహాల్లా - అబ్బే, గుర్తుపట్టడం కష్టం. అవాళ్లి వాడు కూడా... ఐ హోప్ యూ ఆర్ నాటే తమిళియన్...” సడన్గా ఆగేడు కపూర్.

నేను చిరునవ్వు నవ్వాను. “తెలుగువాణ్ణి లెండి. అయినా మాకూ మీ పంజాబీలందరూ, ముఖ్యంగా సర్దార్జీలందరూ ఒక్కలాగే కనబడతారు. మీలాటి సమస్యే నాకు సర్దార్జీలతో వస్తే మీ లాగే నేను అవస్థ పడేవాణ్ణి.”

“దట్స్ రైట్! యూ గాట్ మై పాయింట్. అందుకని మీరు మాతో బాటు ఓడెక్కి రండి. నాకు వాడు కనబడితే, నేను గుర్తుపట్టగలిగితే ఇబ్బందే లేదు, నాకు నమ్మకం లేదనుకోండి - ఎందుకంటే వాడు టిపికల్ తమిళియన్ అనిపించుకునేందుకన్నట్టు ఎత్తుగా, నల్లగా తారుడబ్బాలా వేషం వేసుకుని, గళ్లలుంగీ కట్టుకుని వచ్చాడు - నేను గుర్తుపట్టలేకపోయినా, ఓడమీద ప్రయాణించేటంత కాలం మీరు షీలాను వెన్నంటి ఉండి ప్రాణాలు కాపాడాలి. సినిమా పూర్తయిన తర్వాత అది ఎలా చచ్చినా, ఎవడితో

పోయినా ఐ డోంట్ కేర్!”

ఓడమీదనే పరిచయం అయినట్టు మేం ఇద్దరం నటించినా, హీరో సుకుమార్ సిన్హాకు అనుమానం రానే వచ్చింది. మొదటిరోజు సాయంత్రమే, ఆ అరవగూండా ఓడమీద ఎక్కడా కనబడినట్టు లేదని కపూర్ చెప్పివెళ్లాక, రెయిలింగ్ వద్ద నిలబడి ఉండగా నన్ను పట్టుకున్నాడు. “మీరెవరో నిజం చెప్పండి. మీరు వ్యాపారస్తులంటే నమ్మకం కలగటం లేదు. ఓడలో అందరినీ పరీక్షగా చూస్తున్నారు, మాయూనిట్ వాళ్లతో మాట్లాడుతున్నారు” అని అడిగేశాడు కూడా.

సిన్హా గట్టివాడే. మంచి అందంగా, పర్సనాలిటీతో గ్రీకు గాడ్లా ఉండడమే కాదు. తెలివైన చక్కటి రచయితట కూడా. సినిమా స్క్రీన్ ప్లేలు రాయడానికి రంగానికి వచ్చాడు. ఈ సినిమాతో తొలిసారిగా హీరో కాబోతున్నాడు. అతని అందం, తెలివితేటలు, మాటతీరు - వీటిలో ఏ ఒక్కటైనా చాలు షీలా వంటి టాప్ హీరోయిన్ ను కూడా బుట్టలో వేసుకోవడానికి.

నేను చెప్పక తప్పదన్నట్టు బిల్డప్ ఇచ్చి చెప్పాను - “మీరూహించినది కరెక్టే. నేను మహారాజా స్టూడియోలో ఎక్సాంట్స్ ఆఫీసరుని. ఈ సినిమా పేరు చెప్పి స్టూడియో మూతపడే స్థితికి వచ్చింది. డైరెక్టరు చూడబోతే తాగి ఎక్కడ పడివుంటాడో తెలియదు, హీరోహీరోయిన్ల కేళీ విలాసాలకు ఎక్కడెక్కడి హోటళ్ళూ చాలటం లేదు, ప్రొడక్షన్ మేనేజర్లు అండమాన్స్ షూటింగంటారు. ఆస్ట్రేలియా షూటింగంటారు. షెడ్యూల్ ప్రకారం ఏడాదిన్నర క్రితం పూర్తి కావలసిన సినిమా. అసలు ఎప్పటికైనా పూర్తవుతుందో లేదో స్టడీ చేయమని నన్ను పంపారు. దాన్ని బట్టి సినిమా కంటిన్యూ చేయడమో, మానడమో తేలిపోతుంది.”

సుకుమార్ తలదించుకున్నాడు. “మా ఇద్దరి వ్యవహారం అందరికీ తెలియడానికి కారణం షీలాయే. విచ్చలవిడిగా ప్రవరిస్తుంది. నాతోనే కాదు, ఇంతకుముందు సినిమాల్లోని హీరోలతో కూడా ఇలాగే తిరిగేదట. కానీ సినిమా ఆలస్యం కావడానికి నా తప్పేమీ లేదని మీరు గ్రహించాలి. నిజానికి ఈ సినిమా ఎంత త్వరగా తయారయి విడుదలవుతుందాని ఆశగా ఎదురుచూస్తున్నాను. నా కెరియర్ అంతా దీని మీదే ఆధారపడి ఉంది” అన్నాడు మెల్లగా.

“మరి కెరియర్ మీద అంత ధ్యాస ఉన్నవాడివి షీలాతో సంబంధం ఎందుకు పెట్టుకున్నావ్? నీ వల్ల మా అందరి ఉద్యోగాలకు ముప్పు వచ్చేట్టుంది” అన్నాడు విసుగ్గా.

“సార్, మీరో విషయం గమనించాలి. షీలాకి మదపిచ్చి. నేను కాకపోతే మరొకడు. భర్త ఎలాగూ పనికిరాడు. తనకు మూడ్ లేదన్న కారణంగా ఎన్ని షూటింగులు కాన్సిలయ్యేయో మీరే కనుక్కుని చూడండి. ఆమె డ్రగ్ ఎడిక్ట్. డిప్రెషన్ లోకి వెళ్లిపోతోందని చెప్పి నెలల తరబడి ట్రీట్ మెంట్ తీసుకుంటూ

ఉంటుంది. అన్నాళ్లు షూటింగ్ కాన్సిల్. నిజానికి నాది ఓ సజెషన్. షీలాను తీసిపారేసి సెకండ్ హీరోయిన్ గా నటిస్తున్న రోషనీను హీరోయిన్ చేయండి. షీలా మీద తీసిన షాట్లెన్ని కనుక? రోషనీతో రీహూల్ చేసినా ఈ డిలే వల్ల జరిగే లాస్ కంటే తక్కువ పడుతుంది” అంటూ నన్ను కన్విన్స్ చేయబోయాడు.

డిటెక్టివ్ పనిలో కష్టం ఇదే! ఐడెంటిటీ తెలియకూడదని ఏదో అబద్ధం చెబితే, దాన్ని నిలబెట్టుకోవడానికి ఇంకో నాలుగు అబద్ధాలు చెప్పవలసి వస్తుంది. నువ్వు చెప్పిన ఐడియా పైవాళ్లతో చెపుతానని, కానీ వింటారని నమ్మకం లేదనీ ఏవేవో కోతలు కోసాను సుకుమార్ తో.

డిటెక్టివ్ పనిలో ఇంకోరకమైన కష్టాన్ని కూడా ఆ రోజు అనుభవించాను - రాత్రి షీలా రూమ్ బయట కాపలా కాసినప్పుడు. అందరూ వాళ్ల, వాళ్ల గదులకు వెళ్లక సుకుమార్ షీలా గదిలోకి దూరాడు. చెట్టంత మనిషి వాడుండగా ఇంకెవడైనా వచ్చి షీలాపై హత్యాప్రయత్నం చేయడం అసంభవం. అయినా నా డ్యూటీ నాది. జాగ్రత్త కోసం తలుపుసందుల్లోంచి, వెంటిలేటర్ ఊచల్లోంచి చూడడం నా వృత్తి ధర్మం. అలా బెడ్ రూమ్ లోకి చూడడం నాకు పరమ అసహ్యం. పైగా షీలా లాంటి మదపిచ్చి ఆడదాని బెడ్ రూమ్ లోకి. బయట చూసినప్పుడే ఆమె విశృంఖలత్వం నాకు కాస్త అర్థమయ్యింది. నాలుగుగోడల మధ్య ఆమె ఎంత బరితెగిస్తుందో ఎవరి ఊహకూ అందదు. సుకుమార్ గాడు కూడా తక్కువ్వాడు కాదు. షీలాను తప్పించేయండి అంటూ నా దగ్గర పోజు కొడుతూనే వాడు ఆమెను అనుభవిస్తున్న తీరు వర్ణనాతీతం. అసలే కోతి, పైగా కల్లు తాగింది అన్నట్టు షీలా తెగ తాగుతోంది. డ్రగ్స్ ప్రభావమేమో, తెగ వాగుతోంది. కళ్లతో చూడడం దుస్సహమయిపోవడంతో తలుపుకి చెవి ఆనించి వినడంతో సరిపెట్టుకున్నాను. మన గ్రీక్ గాడ్ సుకుమార్ సిన్హా రతిలో కూడా ఉద్దండుడి లాగానే ఉన్నాడు. గంట గడిచినా బయటకు రాలేదు సరికదా, కార్యక్రమం వేరేవిధంగా కొనసాగుతున్నట్టు షీలా కేకల వల్ల, చేసే శబ్దాల వల్ల తెలుస్తోంది. అనంగరంగంలో ఏ టెక్నిక్స్ ఉపయోగిస్తున్నాడో కానీ సిన్హా చేతిలో షీలా పరవశమయిపోయి, పూర్తిగా మైకంలోకి జారుకుంటోంది. ఆమె అతని చేతివేళ్లను ముద్దాడుతూ వాటి నైపుణ్యాన్ని మెచ్చుకుంటూ ఉంటే వినడం నా తరం కాలేదు. నన్ను, నా వృత్తిని నిందించుకుంటూ అక్కడినుండి నా గదికి వచ్చేసాను.

వచ్చేనన్నమాటే గానీ నిద్రపట్టలేదు, నా డ్యూటీ విస్మరించి తప్పు చేస్తున్నానన్న ఫీలింగ్ కారణంగా. అరగంట గడిచిందో లేదో ఏవో పెద్ద, పెద్ద కేకలు వినబడ్డాయి. ఓడ డెక్ మీదకు పరుగుతీసాను. అక్కడ దృశ్యం చాలా చిత్రంగా ఉంది. చుట్టూ పదిమంది దాకా ఓడ సిబ్బంది మధ్యలో అప్పుడే పుట్టిన పాపాయిలా, నగ్నంగా షీలా! ఆమె కాలికి కట్టిన తాడుకి ఒక కొసకి పెద్ద తోలు సూట్ కేస్ కట్టబడి ఉంది. చుట్టూ ఉన్న కళాసీలలో ఒకడు చేతులు తిప్పుతూ, చాలా ఎక్సైటెడ్ గా చెపుతున్నాడు.

అతను డెక్ మీదకు ఏదో పనిమీదకు వచ్చేసరికి, ఒకతను పెట్టె హేండిల్ కి కట్టిన తాడుని పై నున్న రాడ్ కి వేస్తున్నాడట. దాని మీద నుండి జారిస్తే పెట్టెతో బాటు షీలా కూడా సముద్రంలో పడిపోయేదిట. పెట్టె బరువు వల్ల షీలా సముద్రం అడుగుకి పోవడమే కాదు, ఈత కొట్టినా పైకి రాగలిగేది కాదు. అది చూసి కళాసి అరవడంతో ఆ మనిషి పారిపోయేదట. అతని మొహం సరిగ్గా కనబడలేదట. తనని చేతుల్లో ఎత్తుకుని అక్కడకు చేర్చిన మనిషి గురించి షీలా ఏమైనా చెప్పగలదేమో అని చూడబోతే, ఆమె సమాధానం చెప్పే స్థితిలో లేదు. సమాధానం ఏమిటి, అసలు తనపై జరిగిన హత్యాప్రయత్నం గురించి కూడా ఆమెకు అవగాహన కలిగినట్లు తోచలేదు. సుకుమార్ సిన్హాతో రతి వల్ల పారవశ్యమో, డ్రగ్స్ మహత్యమో తెలియదు కానీ ఆమె ఇంకా ఏదో పలవరిస్తూనే ఉంది.

సుకుమార్ సిన్హా కూడా డెక్ పై చేరాడు. అతన్ని చూడగానే నాకు ఆశ్చర్యం కలిగింది. గళ్లలుంగీ, లాల్చీలో ఉన్నాడు. పావుగంట క్రితమే అతను షీలా బెడ్ రూమ్ లో ఇంకోలా ఉన్నాడంటే నమ్మలేని విధంగా! కపూర్ నా పక్కకు చేరాడు. “ఆ అరవగూండా గాడు తన పని తాను చేసుకుపోతున్నాడులా ఉంది. ఎక్కడున్నాడో, ఎలా ఉన్నాడో నాకు తెలియనే లేదు.” అంటూ.

“ఒక్క క్షణం” అంటూ నేను సుకుమార్ ని పక్కకు పిలిచాను.

“మీరు షీలా గదిలోంచి బయటకు ఎప్పుడు వచ్చారు, సుకుమార్?” అని అడిగేను.

“మీరెప్పుడు చూశారు?” అంటూ ఎదురు ప్రశ్నిస్తూనే అతను కంగారుపడడం నా దృష్టి దాటిపోలేదు. ఆ కిరాయి హంతకుడు ఇతనికి ఎదురుపడి వుండవచ్చు. తన పరువు పోతుందని సిన్హా ఆ విషయం దాచవచ్చు.

తడబడుతూనే “నేను చెప్పానుగా, నాకు షీలా మీద పెద్ద ఇంట్రస్టు లేదు, ఆమె బలవంతం చేస్తేనే...” అంటూ అతను సంజాయిషీ చెబుతూండగానే నాకు తట్టింది. షీలా చచ్చిపోతే అందరి కంటే ఎక్కువ లాభం కలిగేది ఇతనికేనని. చీకట్లో రాయి విసిరేను.

“అవును, నీ ఇంట్రస్టు రోషనీ మీదే! అంతకంటే ముందు సినిమా మీద. షీలా బతికున్నంత కాలం సినిమా పూర్తవదని నీ భయం. అందుకే ఆమెను అన్ని రకాల మత్తుల్లోనూ ముంచెత్తి డెక్ మీదకు తీసుకెళ్లి సూట్ కేసు తగిలించి సముద్రంలోకి తోసేయబోయేవ్.”

సుకుమార్ చలించలేదు. నా కేసి అదోలా చూసి, “నేను హంతకుడిలా కనబడుతున్నానా?” అన్నాడు తౌణక్కుండా.

సమాధానంగా అతనికేసి ఎగాదిగా చూడడంలో అతని గళ్లలుంగీపై పడింది నా దృష్టి. మెదడులో ఒక ఆలోచన తళుక్కున మెరిసింది. కపూర్ కి కనబడిన అరవగూండా ఇతనేనేమో! “సరిగ్గా చెప్పమంటావా? కిరాయి హంతకుడిలా కనబడుతున్నావ్. మొఖానికి కాస్త బూట్ పాలిష్ పూసుకుని, అరవ్యాడిలా నటిస్తూ కపూర్ తో మసకచీకటి డిస్కోథెక్ లో బేరాలాడే వాడిలా కనబడుతున్నావ్” అనడంతో అతని మొహం వివర్ణమయింది.

“నీకెలా తెలుసు?” అడిగాడు నోరు పెగుల్చుకుంటూ.

“అంతేకాదు, దానికి కారణం కూడా చెప్పనా? నువ్వు షీలాను ఓడమీద ఫినిష్ చేద్దామని ప్లాను వేసావ్. ఆమె హఠాత్తుగా కనబడకుండా పోతే కపూర్ గగ్గోలు పెడతాడని తెలుసు. అందుకే ఈ నాటకం ఆడావ్. దీనివల్ల తను నియమించిన హంతకుడే ఈ పని చేసాడని అనుకుని కపూర్ తేలుకుట్టిన దొంగలా ఊరుకుంటాడని, ప్రమాదవశాత్తూ పడిపోయిందని పోలీసులకు చెప్తాడని లెక్కలేసావ్. కపూర్ లాటి తాగుబోతు మారువేషంలో ఉన్న నిన్ను గుర్తుపట్టలేదని కరెక్టుగానే ఊహించావ్. ఆప్టరాల, కథలకు ప్లాట్లు రాయడంలో నువ్వు సిద్ధహస్తుడివి.”

నా అంచనా తప్పలేదు. సుకుమార్ సిన్హా ఒక్కసారిగా తూలేడు. తల గిర్రున తిరిగినట్టుంది. “నీ మేధాశక్తికి, ఊహాశక్తికి జోహార్లు. అన్నీ కళ్లతో చూసినట్టు నువ్వు చెప్పినది అంతా కరక్టే. కానీ మిస్టర్ సుబ్రమణి, యూ డోంట్ హేవ్ ప్రూఫ్ టు బాక్ అప్ యువర్ స్టోరీ. సాక్ష్యాలు ఏమీ లేవు! పోలీసులను ఎలా నమ్మించగలవ్?” అన్నాడు రాని చిరునవ్వును బలవంతంగా తెచ్చుకుని.

గట్టివాడే! అదృష్టవశాత్తూ నా బుర్ర సమయానికే పనిచేసింది. “షీలా కాలికి కట్టిన సూట్ కేసు నీ గదిలో చాలామంది చూశారన్నమాట మర్చిపోతున్నావ్, సుకుమార్!” అన్నాను బింకంగా. నా మట్టుకైతే నేను చూడకపోయినా గెస్ చేశాను.

సుకుమార్ నిర్విణ్ణుడయ్యేడు. తక్షణం డెక్ అంచుకు పరిగెత్తాడు. వెళ్లి ఆపబోయేను, “వాట్ ఆర్ యూ డూయింగ్!” అంటూ.

“నేరస్తుడిగా ఉరికంబం ఎక్కే బదులు, ఇలా పరువుగా చావడం మంచిది. ఏక్విడెంటు అనుకుని ఊరుకుంటారు. నిజానిజాలు నీ ఒక్కడికే తెలుసు. ఎవరికీ చెప్పక. సెలవ్!” అంటూ చటుక్కున సముద్రంలోకి గెంతేసాడు.

సుకుమార్ సిన్హా కథ విషాదాంతంగా ముగిసినా, నాకు మాత్రం కథ సుఖాంతమే అయింది - కొత్త హీరోతో ఆర్నెల్లలోనే “సుల్తానా” పూర్తిచేసిన కపూర్ శతదినోత్సవ సభలో నాకూ ఒక మెమెంటో ఇప్పించడం వల్లన!

